

Art. 18 (art. 14 oud). De ondergeteekende is van oordeel, dat dit artikel behoort aangevuld te worden met eene bepaling, die voorziet in het geval dat eene inrigting in twee gemeenten gelegen is.

Van daar het laatste lid, 't welk in het vorige ontwerp niet werd aangetroffen.

Art. 21 (art. 17 oud), 22, 23. De bezwaren tegen art. 21 zullen vermoedelijk opgeheven zijn, nu het getal personen, aan wie de bevoegdheid tot het binnentreden der fabrieken geschonken wordt, zeer verminderd is, en van die bevoegdheid uitdrukkelijk uitgesloten worden de leden van het gemeentebestuur, die zelve eene industriële of handelsonderneming uitoefenen (art. 24).

Art. 24 (art. 18 oud). Het schijnt wenschelijk het toezigt op buskruidfabrieken uitsluitend aan het Departement van Oorlog op te dragen. Het toezigt toch, op die inrigtingen uit te oefenen, is van zeer bijzondere aard, en vordert bijzondere kennis en voorzorgen; haar getal is uit den aard der zaak zeer beperkt (thans bestaat er slechts eene); het Staatsbelang is naauw met haar bestaan verbonden; alle deze redenen leidden den ondergeteekende tot het voorstel der in art. 2 opgenomen uitzondering.

Het komt den ondergeteekende niet wenschelijk voor het voorschrift in het eerste lid facultatief te laten. Mogt de niet-naleving der voorwaarden waaronder vergunning verleend is, geen bezwaar opleveren, het dagelijksch bestuur kan die voorwaarden ten allen tijde opheffen (art. 15, 2delid).

Art. 26 (art. 20 oud). Mogelijke twijfel wie in sommige gevallen als hoofd eener onderneming te beschouwen is, zal waarschijnlijk opgeheven zijn door de bepaling, dat bij eene vennootschap onder eene firma de leden der firma en bij eene naamlooze vennootschap de bestuurders als zoodanig aangemerkt worden.

Het laatste lid van dit artikel zondert van de bedreigde straffen uitdrukkelijk die hoofden der onderneming uit, welke zich niet aan overtreding hebben schuldig gemaakt.

Art. 30 (art. 28 oud). De vroeger verleende vergunningen blijven van kracht ten aanzien der inrigtingen waarvan de oprigting bij het in werking treden dezer wet reeds is aangevangen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

FOCK.

[19. 1.]

KONINKLIJKE BOODSCHAP *ingekomen in de zitting van den 23sten September 1869.*

MIJNE HEEREN!

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van wet tot regeling der banken van leening.

De toelichtende memorie, die het wets-ontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede, Mijne Heeren! bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's Gravenhage, den 20sten September 1869.

WILLEM.

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

[19. 2.]

ONTWERP VAN WET *tot regeling der banken van leening.*

WIJ WILLEM III, ENZ.

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodig is nieuwe en wettelijke bepalingen te maken, betreffende de banken van leening;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

EERSTE AFDEELING.

Oprigting van banken van leening.

Art. 1.

Het staat aan ieder vrij banken van leening op te rigten, met toestemming van de voorschriften dezer wet.

TWEDE AFDEELING.

Verplichtingen van den bankhouder.

Art. 2.

De bankhouder is verplicht naauwkeurige en volledige registers te houden van alle beleeningen, lossingen en verkooping van panden, overeenkomstig het daarvan door Ons, bij algemeene maatregel van inwendig bestuur, vast te stellen model.

Die registers worden door den burgemeester of een der wethouders gequoteerd en gearapheerd.

Art. 3.

De waardering der panden geschiedt vóór de beleening door schatters, door burgemeester en wethouders goedgekeurd.

De schatters leggen vóór hunne optreding, in handen van burgemeester en wethouders, den eed of de belofte af, dat zij de panden niet hooger of lager dan op de hun bekende waarde zullen schatten.

Art. 4.

De pandbrieven aan de pandgevers uit te reiken moeten inhouden: de ter leen verstrekte som, de rente tegen welke de beleening geschiedt, den tijd binnen welken de lossing der panden of de vernieuwing der beleening moet plaats hebben, de beschrijving van de panden, de waarde waarop die zijn geschat, de dagteekening der beleening, de vermelding dat alle regten van den pandgever door eenvoudige overgifte van den pandbrief overgaan op den houder van dien brief, en het nummer onder hetwelk het pand op het register is ingeschreven.

Dit nummer wordt aan het pand gehecht.

Art. 5.

In de rente is alles begrepen wat van den pandgever mag worden gevorderd. Onder geen naam of voorwendsel mag eenige andere betaling gevergd, ingehouden of aangenomen worden.

Art. 6.

De bankhouder zorgt voor eene goede bewaring der panden in de daartoe geschikte lokalen. Van die lokalen moet, vóór de in-gebruik-stelling, aan burgemeester en wethouders aanwijzing worden gedaan.

Hij is verplicht de panden tegen brandschade te doen verzekeren.

Art. 7.

De bankhouder is vergoeding schuldig aan de pandgevers voor hetgeen de panden, ten gevolge van gebrek aan voorzorg, bij de lossing minder dan, blijkens de schatting, bij de beleening waardig zijn, en, in geval van vermissing der panden, voor het verschil tusschen de geleende som met de daarop verschuldigde renten en de geschatte waarde.

Indien, zonder schuld of nalatigheid van den bankhouder, de assurantiepenningen niet of slechts gedeeltelijk worden uitbetaald, zal de geleden schade aan de pandgevers slechts percentsgewijze worden uitgekeerd.

Zoo het pand is gestolen met braak of inklimming, is geene vergoeding door den bankhouder verschuldigd, ten ware de diefstal zij begaan door bestuurders, beambten of bedienden der bank of handlangers van dezelve.

Art. 8.

Bij het verloren gaan van den pandbrief geschiedt de lossing van het pand en de uitkeering, in art. 11 bedoeld,